

močjo nekaj na zemljo vrže. Pride notri in vpraša po gospodarji. Kmetič: „Ni doma!“ Ves žalosten odide in si zopet naprti, kar je poprej odložil. Potem sta še prišla dva druga, ki sta tudi klaverno odšla.

Sedaj se vrne mrtvec in kmetiča vpraša, če je kdo takaj bil? Odgovori: Dá, trije! Duh mu je pa potem razložil to-le: „Prvi mož mi že, odkar je umrl, nosi nazaj listje, katerega mi je čez mejo grabil, a sedaj ga ne rabim več. Drugi mi nosi zemljo, ker mi je mejnik predstavil; a tretji mojo ženo, katero je hotel zapeljati. Vsega ne rabim več v večnosti.“

Konečno je našega kmetiča dobro pogostil in rekel: „Vrni se zopet domú in varuj se celo življenje, da ne bodeš nijedne reči čez mejo grabil, ne mejnikov prestavljal, se ne oziral po tujih ženah; sicer bi se ti v večnosti jednako godilo. Kedar pa greš čez mirodvor, pazi ter nikdar več ne breni v nobeno mrtvaško kost, kajti znal bi se ogoljufati. Zatoraj z Bogom!“ Pri tem ni bilo več hiše, pa tudi ne duha.

Lep nauk, ali pa si ga je kmetič zapomnil? Upam, ali če si ga ni kmetič, želim pa zato, da si ga zapomnijo bralci, vsi in od besede do besede. A. V.

Smešnica 10. Na trgu kupi mati svojemu sinku par hrušek. K malu na to pa jima pride nasproti ubog deček. Upadlo lice kaže, da ne je velikrat hrušek. Deček se zasmili materi, zato reče svojemu sinu: „France, daj mu eno!“ France pogleda zdaj mater, zdaj dečka in ko vidi, da je materi resnica, skoči k dečku ter mu da eno, toda ne iz žepa, ampak — za uho.

Razne stvari.

(Požarna bramba.) Njih veličanstvo, svitli cesar je dal požarni brambi v Vržeji pri Ljutomeru 80, v Cerkovcah na Dravskem polji pa 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Slov. šola.) Občina Sromlje pri Brežicah je prosila, kakor že veliko drugih za slov. šolo. Njena prošnja gre na ravnost do učnega ministerstva.

(Novo društvo.) V Mariboru se ustanavlja društvo za zidanje hiše kat. pomočnikov. Knez Hugon Windischgrätz, graščak v Konjicah, je prevzel predsedništvo tega društva in to je dobro znamenje za mlado društvo. Taka hiša je velika dobrota za delalce ter jih obvaruje zmot, kakor so one pri njih tako rade in v naših dneh že čisto v navadi.

(Knjižura) G. dr. Hoisel stanuje poleti na Slatini, po zimi pa v Celji, a nikjer nima veliko dela, zato ima dovolj časa, da prepíše iz drugih knjig nekaj stavkov ter jih izda potem za svoje „fino blago“ v posebni knjigi. Tako sedaj v knjigi „o zakonu“. Kdor pa to

knjigo prebere in naj se nam verjame, imeti mora za to močne živce, njemu postane jasno, da je „nemške sestre“, doli na Slatini, g. doktorju v resnici potreba, sicer pa bi ga „vilo in metalo“, kakor tiste menihe, o katerih se mu sanja v knjižurici.

(Dopolnilna volitev.) Kakor se sliši, odločili so se slovenski in konservativni volilci v Mariboru in menimo, da tudi drugod, za to, da se ne vdeležijo volitve drž. poslanca za mesta in trge.

(Dvoboj ali poboj?) Zadnji petek sta imela pri Celji nek E. Gyuito, posestnik Christinhofa in H. Poglayen, posestnik fužin v Mislinji, dvoboj ali bolje rečemo, poboj, kajti trikrat sta vstrelila drugi na drugega. Pri zadnjem streli je Gyuito zadel Poglayena v trebuh in je bil le ta čez dve uri že tudi mrtev. Tak je pri gospôdi — pretep.

(Šulverein.) Mestni zastop v Celji je pristopil šulvereinu za Nemce in je predlagal v zboru to nihče drug, kakor Zalski rojak, torej veliki Nemeec, ravnatelj Bobisut. V jeziku pa se mož bojda pri tem ni vgriznil.

(Zapor.) V soboto, dne 2. marcija so v Slov. Bistrici zaprli Fr. Sorschagga, oštirja na železnični postaji in Fr. Rasworschegga, obč. pisarja v Slov. Bistrici. Našim bralcem sta oba že stara znanca. Nemškutarija pa zločinstvo sta si pač v rodu!

(Nezvestoba.) Izginila je iz Maribora dekla Jozefa B. Gosposka išče sedaj mlado deklino, njena gospodinja pa več reči, ki so ji izginile z dekle vred.

(Osepnice.) Ob Savi, torej na Kranjski meji, prikazujejo se osepnice in nekaj bolnikov je že tudi v Trbovljah.

(Dolga pot.) Nek učenjak je izračunal da ima 428 dni hoda, kdor hoče priti enkrat okoli zemlje. V tem pa še ne sme ni po noči spati, ni po dnevu za mizo sestati.

(Goljufija.) J. Sivka, doma iz Št. Jurija na juž. žel., zadnji čas poštni upravnik v Rottemannu, je naznanil pri c. kr. sodnji v Celji, da je ogoljufal drž. kaso za več sto goldinarjev. Se ve, da so ga déli v luknjo.

(Sejem.) V ponedeljek, dne 4. marcija je bil v Mariboru živinski sejem. Prignali so 713 goved, največ volov in bilo je tudi veliko kupcev, cena pa srednja.

(Duhovske spremembe.) Č. g. J. Mavčič, župnik pri sv. Tomaži tik Velike nedelje, je umrl dne 1. marcija, star 72 let. Č. g. Fr. Osterc, ondašnji kaplan, je postal provisor iste župnije.

Loterijne številke:

V Gradcu 2. marcija 1889: 80, 14, 19, 17, 26
Na Dunaju „ „ 85, 32, 58, 7, 37